

[Waldorff.]

med ligningen af regnskabssager. Den udføres stort set ikke i form af en revisionspræget indsats i sagerne, der kører blot en lemfærdig kontrol af selvangivelserne. Hidtil har denne ligning ligget hos skatterådene, og efter det forslag, der ligger nu, skal den gå over til ligningskommissionerne. Det bliver det formentlig ikke bedre af. Ligningskommissionerne har ikke mandskab til at udføre aktieselskabsligningen, lige så lidt som skatterådene har haft det.

Denne helt urimelige situation i hele ligningsarbejdet ændres ikke med forslaget. De mandskabsforhold hos skattemyndighederne, som gør, at man stort set må nøjes med en let gennemgang, hvilket er nok til at kontrollere ukomplicerede lønmodtagerselvangivelser, men ikke til at kontrollere andre selvangivelser, vil ikke blive ændret væsentligt. Resultatet er, at en lille gruppe, nemlig de erhvervsdrivende, kan sikre sig en bestemt ikke uvæsentlig skattelettelse på bekostning af resten af befolkningen. Det er en skattelettelse, som kommer oven i en række skattebegunstigelser for erhvervs livet i form af afskrivningsregler, henlæggelse til skattefri fonds m.m. Det er en skattelettelse, som manifesterer sig i form af fejlagtige eller ufuldstændige oplysninger til skattevæsenet, og det er det, der i daglig tale hedder skattesnyd.

Det fremgår af udvalgsarbejdet, at man stiller visse forventninger til, at den statslige styring af ligningsarbejdet kan betyde en effektivisering af det. Det ser ikke ud til, at man har meget at have disse forhåbninger i. Det mest konkrete er, at man satser på et omfattende informationssystem, som er bygget op på kildeskattesystemets edb-registre, og at man vil lave nogle statistikker ud af det. Så vil man tillige benytte et prioriteringssystem, som skal sikre, at såkaldt interessante selvangivelser bliver gennemgået. Det indebærer så samtidig, at resten ikke bliver det.

Det er vanskeligt at se, at det i sig selv skulle medføre en mere effektiv ligning, når man ved, at der ikke opereres med mandskabsmæssige udvidelser, at man ikke vil udsende bindende anvisninger til kommunerne om arbejdet og bemandingen i skatteforvaltningerne, og at man ikke kan udsende bindende anvisninger på fordeling af personaleindsatsen på forskellige sagskategorier, altså lønmodtagere, erhvervsdrivende, aktieselskaber m.v.

Med hensyn til mulighederne for at sikre en ensartet ligning landet over håber man, at man kan gøre det. Jeg kan ikke helt afvise, at det kan lykkes at gøre ligningen lige dårlig over hele landet, men jeg tvivler på, at man trods alt får så meget system i det. Man kan godt konkludere, at der må ansættes mere personale i skatteforvaltningerne. Det kan der være meget fornuft i, især med den arbejdsløshed, man har, og der er ingen tvivl om, at det vil være en vældig god forretning at gøre det.

Der er også en anden konklusion, som er velkendt, men hidtil uprøvet, nemlig en drastisk forenkling af skattesystemet gennem sanering af fradragene, forenkling af de talrige regler, som på en eller anden måde går ud på at begunstige mindre befolkningsgrupper, og samtidig hermed en forenkling af personindkomstbeskatningen.

Til sidst skal jeg sige, at vi kan gå ind for de ændringsforslag, som er stillet af ministeren.

Hagen Hagensen (KF):

Når jeg uden for ordførernes rækker gør nogle bemærkninger her, er det ikke for at blande mig i debatten, hvor fristende det ellers kunne være for mig med den mere end 30-årige erfaring, jeg har fra skatterådsarbejde.

Jeg tager ordet, fordi jeg har siddet i udvalget vedrørende den lokale ligning og også siddet i arbejdsgruppen vedrørende dødsbøbeskatningens placering og begge steder taget til orde for, at man havde skatteligningen liggende i statslig regie. Men jeg erkender, og det gjorde jeg også under udvalgsarbejdet, at staten ikke har og ikke i årenes løb har skabt en etat, hvor denne ligning kunne finde sted. Det er naturligt, at kommunerne kommer ind i billedet, idet de har udbygget deres skattevæsener ganske betydeligt i årenes løb, og det er lige så givet, at der skal finde en etledsligning sted. Sådan bør det være. Tiden er løbet fra den ordning, vi har nu.

Jeg vil blot sige, at med ændringsforslagene om indførelse af amtsligningsråd, der er folkeudpegede, mener jeg, at der med disse læge organer med sekretariatsbistand fra amtskatteteinspektoraterne er bevaret et statsligt indseende med skatteligningen, hvad der også bør være.

Skatterådene er jo også folkeudpegede, læge organer. De bliver nu ændret til at være klageorganer, der får et statsligt sekretariat, og som